

Oasemoment 'Een jaar van Barmhartigheid' Emmaüsparochie - donderdag 22 september 2016

Inleiding

Paus Franciscus kondigde een Jaar van de Barmhartigheid af want, zo schrijft hij, barmhartigheid is een grondhouding en bron van vreugde, gemoedsrust en vrede. Het is een wat ouderwets woord: barmhartig. Je kunt het op twee manieren lezen. 'Barmhartig' kan warmhartig zijn. Barmhartige mensen zijn mensen met een warm hart, een hart dat luistert en klopt voor de ander. Maar 'barmhartig' laat zich ook uitleggen als: hart hebbend voor wat arm is. Veel in deze wereld moet 'arm' genoemd worden. Talloze mensen zijn er beroerd aan toe: materieel, economisch, sociaal. En hoe groot is ook de psychische armoede.

Hoe reageer je op al die armoede?
Je kunt er koud onder blijven.
Gewoon je eigen leventje blijven leven,
alsof je geen hart hebt.
Innerlijk ben je leeg. Harteloos ben je.
Of je wordt geraakt.
Zo warm en zo menselijk als je bent, trek je het je aan. Je lijdt eronder.
Heb je een hart, dan heb je ook handen.
Je onderneemt concreet iets om de miserie van die ander te verlichten.
Een mens die hart en handen heeft:
een completer en prachtiger mens is niet denkbaar.

(naar Hans Bouma)

Stilte

Evangelie

We lezen uit het Evangelie van Lucas.

Jezus keerde, gesterkt door de Geest, terug naar Galilea.
Hij kwam ook in Nazaret, waar hij was opgegroeid,
en volgens zijn gewoonte ging hij op sabbat naar de synagoge.
Toen hij opstond om voor te lezen,
werd hem de boekrol van de profeet Jesaja overhandigd,
en hij rolde hem af tot de plaats waar geschreven staat:
"De geest van de Heer rust op mij,
want hij heeft mij gezalfd.
Om aan armen het goede nieuws te brengen
heeft hij mij gezonden,

om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken
en aan blinden het herstel van hun zicht,
om onderdrukten hun vrijheid te geven,
om een genadejaar van de Heer
uit te roepen."

(Lc. 4, 14-20, met coupure - De Nieuwe Bijbelvertaling)

Stilte

Bezinning

Barmhartigheid een ouderwets begrip?
Het kan nochtans héél actueel zijn.
Ligt het aan mij,
of is onze samenleving soms àl te genadeloos aan het worden?
Soms heb ik de indruk dat er steeds luider wordt geroepen om straf en wraak.
Heeft iemand iets mispeuterd?
Dan klinkt meteen dat hij of zij hard moet worden aangepakt.
Heeft iemand een professionele fout gemaakt?
Onmiddellijk ontslag!
Wordt er een gevangene vervroegd vrijgelaten?
Een schande!
Elke week laait er wel ergens een debat op over een bepaalde misdaad
die strenger bestraft zou moeten worden,
over overtredingen waartegen de overheid dringend harder moet optreden.
De roep gaat steevast die richting uit:
harder, strenger, forser.
Wanneer roept er eens iemand
om wat meer mildheid ten aanzien van medemensen met hun tekorten?
Wat verlang ik soms hevig
naar een wereld die meer begrip en inlevingsvermogen verkondigt.
Wanneer iemand in de fout gaat,
is het meestal een goed idee om ons af te vragen:
hadden wij die fout in die omstandigheden ook kunnen maken?
Als christenen worden we in dit Jaar van de Barmhartigheid uitgedaagd
om die vraag wat vaker te stellen
en daardoor wat milder te oordelen over anderen.
Rik Torfs schreef: "Barmhartigheid betekent
een mens niet definitief laten vallen voor zijn fouten.
Hem een tweede kans geven, waarom geen derde, soms ook een vierde.
Vergiffenis is geen zwakte, maar een sterkte,
bevrijdt niet enkel wie vergiffenis krijgt,
maar ook wie ze geeft."

Als christenen weten we:
wie in de fout ging en daar spijt van heeft,
kan rekenen op de vergeving van God.
Hebben wij, mensen, dan het recht
om iemand die vergeving te ontzeggen?
"Als wij van God barmhartigheid verwachten,
laten we dan beginnen met ze onder ons te beoefenen",
zei paus Franciscus onlangs.
Daaraan valt weinig toe te voegen.

(naar Luc Vanmaercke in *Kerk&Leven*, 24 februari 2016)

Muziek

Gebed

Zonder enige aanspraak te willen maken op volledigheid heeft Jezus zelf aangegeven welke vormen barmhartigheid allemaal kan aannemen. De werken van barmhartigheid noemen wij ze nu. Laten we ze tot uitgangspunt nemen voor ons gebed.

God, wij bidden U
voor mensen die honger lijden in het lichaam,
voor mensen die zich uitgeput en verzwakt voortslepen,
voor mensen die vooral hongeren naar liefde, vrede en rust in hun leven:
dat wij in staat zijn en moeite doen
om hun lichamelijke en geestelijke honger te stillen.

(telkens korte stilte)

God, wij bidden U
voor mensen die dorst lijden in het lichaam,
voor mensen die het kostbare water missen,
voor mensen die vooral dorsten naar recht en gerechtigheid:
dat wij in staat zijn en moeite doen
om hun lichamelijke en geestelijke dorst te lessen.

God, wij bidden U
voor mensen die zich niet warm en mooi kunnen kleden,
voor mensen die ongenadig bloot staan aan de elementen van de natuur,
voor mensen die geestelijk in de kou en in hun hemd staan:
dat wij in staat zijn en moeite doen
om hun lichamen te kleden en hun zielen te verwarmen.

God, wij bidden U
voor mensen uit verre landen en andere culturen die bij ons wonen,
voor vreemdelingen die hier hun brood proberen te verdienen:
dat wij hen open en zonder vooroordelen tegemoet treden,
dat wij hen gastvrij herbergen en als medemens behandelen.

God, wij bidden U
voor mensen die ziek zijn en aan huis en bed gekluisterd,
voor mensen met pijn in het lichaam
of in de geest:
dat zij de zin van hun leven kunnen blijven zien,
dat wij hun kruis helpen dragen.

God, wij bidden U
voor mensen die, terecht of onterecht, in de gevangenis verblijven,
voor mensen die gevangen zitten in zichzelf, in luxe, in verslaving:
dat zij de echte vrijheid ontdekken en hervinden,
dat wij hen de ware vrijheid van de kinderen Gods helpen bezorgen.

(naar www.parochieveghel.nl/gebeden.htm)

Stilte

Bezinning

Kapotgewerkt,
opgebruikt,
afgekeurd,
uitgerangeerd,
van de weg geschoven.
Wie zal zijn naaste zijn?

Vreemde wegen gegaan,
tegen de muur gelopen,
noodsprongen gemaakt,
in de vernieling geraakt,
de weg kwijtgeraakt.
Wie zal zijn naaste zijn?

Weggejaagd van zijn grond,
gevlucht voor geweld,
aan lager wal geraakt,
crepérend in krotten,
weggedrukt in de goot.
Wie zal zijn naaste zijn?

(Kees Pannekoek)

Stilte

Bezinning

De gelovigen van het Duitse bisdom Erfurt
herwerkten de klassieke zeven Werken van Barmhartigheid voor deze tijd.
Ze kwamen uit bij

- Ik zoek je op.
- Ik deel met jou.
- Ik luister naar jou.
- Jij hoort erbij.
- Ik bid voor jou.
- Ik spreek goed over jou.
- Ik loop met je mee.

(naar Vastenkalender 2014)

Stilte

Gebed

Help mij, O Heer,
dat mijn ogen barmhartig mogen zijn,
zodat ik nooit achterdochtig zal zijn of zal oordelen naar uiterlijkheden,
maar steeds zal zoeken naar wat mooi is in de ziel van mijn naasten
en hen tot hulp zal zijn;

dat mijn oren barmhartig mogen zijn,
zodat ik aandacht zal hebben voor de behoeften van mijn naasten,
en niet onverschillig voor hun pijn en klachten;

dat mijn tong barmhartig mag zijn,
zodat ik nooit kwaad zal spreken over anderen,
maar woorden van troost en vergeving voor ieder zal hebben;

dat mijn handen barmhartig mogen zijn en vol goede daden;

dat mijn voeten barmhartig mogen zijn,
zodat ik mij zal haasten mijn naaste te helpen,
ondanks mijn eigen vermoeidheid;

dat mijn hart barmhartig mag zijn,
zodat ik zelf zal delen in al het lijden van mijn naaste.

(Gebed van de heilige Faustina)

Stilte

Lied

Zingen we samen het lied
"Mens voor de mensen zijn".
U vindt de tekst op uw blad.

Mens voor de mensen zijn, herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.

God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.

(refr.)

Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.

(refr.)

Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan.

(refr.)

Van God gezonden, deemoedig en vrij,
teken van vrede zijn, zo trouw als Hij.

(refr.)

(tekst en muziek: M. Weemaes - *Zingt Jubilate*, nr. 509, strofen 1-3-4-7)

Stilte

Gebed

Goede God,
Vader van Barmhartigheid,
tot U wil ik bidden in dit jaar van de Barmhartigheid:

Ik zou zo graag mild zijn als Jezus:

met de vinger in het zand schrijven en vergeven
in plaats van mensen met de vinger na te wijzen.

Ik zou zo graag stil zijn als Jezus:
kunnen leven vanuit een blijvende inwendige rust,
een vredevol mens zijn vanuit mijn eigen gebed.

Ik zou zo graag verontwaardigd zijn als Jezus
bij het zien van onrecht:
mezelf daadwerkelijk ergeren aan zoveel onrecht
mij zonder voorwaarden inzetten voor waarheid en recht

Ik zou zo graag gegeven zijn als Jezus:
onvoorwaardelijk, eenvoudig vanuit een 'Graag gedaan',
mensen ontmoeten vanuit Gods goedheid die in Jezus is.

Ik zou zo graag tactvol zijn als Jezus:
delicaat zoals bij de Samaritaanse aan de Jacobspuit,
fijngevoelig als Hij tegenover Maria Magdalena en Zacheüs

Ik zou zo graag genezend zijn als Jezus:
helend en heilzaam aanwezig zijn bij zovele mensen
die pijn hebben van binnen en van buiten.

Ik zou zo graag meer op Christus gelijken,
geroepen tot barmhartigheid en zegen voor mensen.
Amen.

(Mgr. Albert Vanbuel)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart
om de Heer dank te zeggen.

Het bisdom Brugge koos
"Bidden met het Onze Vader"
als jaarthema voor de parochies in dit nieuwe werkjaar.
Wij schrijven ons in dat thema in
met op donderdag 27 oktober een Oasemoment
dat stilstaat bij dat ene zinnetje uit het Onze Vader:
"Geef ons heden ons dagelijks brood."

Goeienavond nog.
Moge de zegen van de Heer over u rusten
wanneer u probeert van het Jaar van de Barmhartigheid
een heel leven vol barmhartigheid te maken.